

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudkyň Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a Mgr. Blanky Fauré v exekuční věci

oprávněných: **a) V. F.**, narozena dne xxx
bytem xxx

 b) A. M., narozena dne xxx
bytem xxx
obě zastoupeny advokátem JUDr. Karlem Kulhánkem
sídlem Janáčkovo nábřeží 57, 150 00, Praha 5 – Malá Strana

proti
povinnému: **V.H.**, narozen dne xxx, IČO xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Novotným
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1

pro vyklizení nemovitosti, o návrhu povinného na odklad provedení exekuce ze dne 22. dubna 2024, k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 3. května 2024, č. j. 36EXE 497/2023-80,

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně shora označeným usnesením zamítl návrh povinného ze dne 22. 4. 2024 na odklad provedení exekuce.

Exekučním titulem je vykonatelné usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19. 10. 2021, č. j. 68 C 265/2020-16, jímž byl schválen smír, jímž se povinný zavázal vyklidit pozemek parc. č. xxx v k. ú. xxx, obec Praha (dále jen „předmětný pozemek“), a ocelovou montovanou halu, která je součástí tohoto pozemku a vyklizené je předat oprávněným do 3 měsíců od právní moci usnesení o schválení soudního smíru. Usnesení nabylo právní moci dne 8. 11. 2021 a vykonatelnosti dne 9. 2. 2022.

Exekuci provádí Mgr. Martina Havlová, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 10 pod sp. zn. 183 EX 185/23, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6. 3. 2023, č. j. 36 EXE 497/2023. Dne 9. 3. 2023 vydala soudní exekutorka exekuční příkaz č. j. 183 EX 185/23-39 k provedení exekuce vyklizením.

Návrh povinného ze dne 22. 4. 2024 na odklad provedení exekuce byl odůvodněn tvrzením, že lze očekávat zastavení exekuce, neboť povinný podal dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č. j. 18 Co 373/2023-53, jímž bylo potvrzeno usnesení exekučního soudu (Obvodního soudu pro Prahu 5) ze dne 12. září 2023, č. j. 36 EXE 497/2023-33, o zamítnutí návrhu povinného na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., s tím, že nemohl splnit povinnost k vyklizení nemovitosti pro obstrukce ze strany oprávněných, konkrétně postupy, jimiž mu fakticky zabránily v přístupu na předmětný pozemek a ve splnění této povinnosti.

2. Soud I. stupně návrh na odklad exekuce zamítl s odkazem na ustálené závěry soudní praxe, podle nichž skutečnost, že byl podán mimořádný opravný prostředek, lhotejno přitom, zda proti rozhodnutí odvolacího soudu vydanému v exekučním řízení nebo proti samotnému

Shodu s prvopisem potvrzuje N.W.

exekučnímu titulu (tj. pravomocnému soudnímu rozhodnutí vydanému v nalézacím řízení), není zákonným důvodem pro odklad provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce; přitom z jiných než zákonem předvídaných důvodů není soudní exekutor, popř. exekuční soud oprávněn provedení exekuce odložit, poněvadž by tím nepřipustně zasáhl do práv oprávněného (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 25. 2. 2014 sp. zn. II. ÚS 525/14).

3. Toto usnesení napadl povinný včasným a přípustným odvoláním. Namítal, že soud I. stupně nezohlednil všechna specifika věci, zejména faktický a právní stav nemovitosti, která měla být povinným vyklizena. Soudní exekutor neprovedl místní šetření, aby se přesvědčil o pravdivosti argumentů povinného, že nemohl splnit povinnost k vyklizení nemovitosti pro obstrukce ze strany oprávněných. Povinný v odvolání dále uvedl konkrétní skutková tvrzení o skutečnostech, které podle jeho názoru brání splnění povinnosti vymáhané v exekuci, a podle názoru povinného představují důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Z uvedených důvodů povinný navrhl, aby odvolací soud změnou napadeného rozhodnutí povolil odklad exekuce – jak vyplývá z kontextu podaného odvolání, do pravomocného rozhodnutí o dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2024, č. j. 18 Co 373/2023-53.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř., ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř. a § 254 odst. 1 o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř., ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř.), dospěl k závěru, že odvolání povinného není důvodné.
5. Jak uvedl již soud I. stupně, soudní praxe je dlouhodobě ustálena v závěru, že Nejvyšší soud již v usnesení sp. zn. 2 Cdon 336/96 dospěl k závěru, že „podání dovolání nemá suspenzivní účinek“ a že „okolnost, že u dovolacího soudu byl podán návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí napadeného dovoláním, není důvodem pro odklad výkonu rozhodnutí podle § 266 odst. 2 o. s. ř.“. Z těchto závěrů, které rozvádí judikatura citovaná soudem I. stupně, tedy jednoznačně vyplývá, že navrhl-li povinný odklad exekuce z toho důvodu, že podal dovolání k Nejvyššímu soudu, soud I. stupně nepochybil, pokud neshledal důvod pro odklad exekuce podle § 266 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.
6. Odvolací soud z uvedených důvodů rozhodnutí soudu I. stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil. Odvolací soud nerozhodoval o nákladech odvolacího řízení, neboť exekuce rozhodnutím odvolacího soudu nekončí, a proto na ně dopadá úprava nákladů exekuce vyplývající z ust. § 87 a § 88 ex. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Praha 29. srpna 2024

JUDr. Marcela Kučerová v. r.
předsedkyně senátu